

Bűnbánati istentisztelet – 2024. december 20.

Köszöntés: A mi bűnbánati istentiszteletünk megáldása és megszentelése jöjjön a mi Urunktól Istenünktől, aki a szívek és a vesék vizsgálója, a mi Urunk Jézus Krisztustól, aki életét adta értünk, és a Szentlélek Úr Istentől, aki lelkünk Megszentelője. Ámen.

Fennálló ének: 180. dicséret: „A töredelmes szívet Te, Uram, szereted...”

Fő ének: 345. dicséret: „Ím, nagy Isten most előtted...”

Előfohász: „Jöjjetek, szálljunk vitába! - mondja az Úr. Ha vétkeitek skarlátpirosak is, hófehéreké válhattok, ha vörösek is, mint a bíbor, fehéreké lehetek, mint a gyapjú. Ha készségesen hallgattok rám, élhettek az ország javaival. De ha vonakodva elpártoltok tőlem, fegyver pusztít el titeket. Az Úr szája szól (Ézs 1,18-20).” Ámen.

Előíma: Elfogadásnak, megbocsátásnak, hűségnek Istene a Jézus Krisztusban! Olyan áldás és erő lakozik Nálad és Benned Urunk. Nincs Hozzád fogható. Csak Te egyedül vagy a megoldás, a lehetőség, a létezés, az igazság és a szeretet. Olyan nehéz sokszor elfogadni, hogy Te nagyobb vagy a mi szívünkénél. Nincsen más, Akiből úgy áradna a hűség, a bátorság és az adakozási vágy, mint Belőled, Istenünk. Mi többször úgy gondoljuk, hogy szilárdan állunk, és mégis elbukunk. Mi gyakran azt gondoljuk, hogy életünk megalapozott, pedig házunk sokszor homokra épített hajlék. Mi sokszor valljuk, hogy hiszünk, szakadatlanul reménykedünk, mégis pogányok módjára cselekszünk. Bocsásd meg, erő, szeretet, békesség Istene, hogy híjával vagyunk mindennek, ami Tőled származik, pedig mi a nevedről neveztetünk. Kérünk, hogy ébressz fel bennünk a lelkiismeretet, amikor önmagunkra, családunkra, házasságunkra, gyermekeinkre, munkatársainkra és ellenségeinkre tekintünk. Igéd igazsága és világossága döbönt le bennünket, hogy nincs miért büszkének, elbizakodottnak és kevélynek lennünk. Pedig háborog a lelkünk, igazságtalannak tartjuk körülményeinket, kérdezzük Téged, miért engedsz meg dolgokat életünkben, pedig mi fordítottunk hátat Neked. Mi tékozló fiúk és leányok módjára cselekszünk. Te szüntelenül vársz, nyakunkba borulsz és megcsókolsz. Mindig Te vagy a kezdeményező. Dönts le bennünket, mint egykor Dágón templomát, Igéd és Lelked által. Vess le a magas lóról, mint egykor Sault, hogy Általad felmagasztalhassunk és Téged dicsőítsünk. Add nekünk meglátni bűneink nagyságát és adj igaz bűnbánatot. Tiszta szívet teremts bennünk, Istenünk, és az erős lelket, újítsd meg bennünk. Ámen.

Textus: Abdiás próféta könyve 1-7. versei: *„Ezt mondja Edómról az én Uram, az Úr: Üzenetet kaptunk az Úrtól, követet küldött a népekhez: Keljetek föl, indítsunk háborút ellene! Kicsinnyé teszek a népek között, nagyon megvetett leszel! Rászedett téged szíved kevélysége, mert sziklahasadékokban laksz, magasan van lakóhelyed, és ezt mondod magadban: Ki tudna letaszítani a földre? Ha olyan magasra szállsz is, mint a sas, és ha a csillagok közé rakod is fészkedet, onnan is letaszítalak – így szól az Úr! Ha tolvajok törnek be hozzád, vagy éjszaka a rablók, mennyire tönkretesznek! Hiszen annyit visznek el, amennyit akarnak! Ha szüretelők lepnek el, böngésznivalót sem hagynak. Mennyire átkutatják Ézsaut! Megkeresik elrejtett kincseit. A határig űznek szövetségeseid, rászednek, levernek legjobb barátaid. Akikkel együtt ettél, titokban csapdát állítanak neked.“*

Bűnbánatot tartó Keresztyén Gyülekezet, Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Sok olyan ember él környezetünkben, aki büszke valamire. Valaki nagyra tartja munkahelyi pozícióját, amit nehéz, eredményes és több éves tapasztalattal vívott ki. Valaki gyermekeit, unokáit és azok sikereivel büszkélkedik. Valaki azzal, hogy sikerült ilyen ínséges időben felépítkeznie, vagy új autót biztosított szeretteinek. Valaki talán azzal, hogy egészséges, vagy békessége van. A büszkeség. A rátartiság. Egy olyan próféta áll előttünk, aki gondozza a babiloni fogságból visszamaradt Istenhez hű népet. Leigázott nép vezére, aki tudja, hogy népét biztatnia kell. A próféta lát. Ennek a látásnak a lényege nem az emberi vélemény, hanem az Úr szava, az igaz kijelentés. Belső kötelezettség vezérli, nem a külső tényezők. Azzá lesz, amivé az Úr formálja. Az Úr szolgája, aki az Úr akaratát tolmácsolja. Ez Abdiás. Edom bűnét mondja el. Edom testvérnépe, vérrokona volt Izraelnek. Annak az Ézsaunak a leszármazottjai, aki egykor könnyelműen eladja elsőszülöttségi jogát öccsének. A törzs önálló életet élt, királysága a magas műveltségű és bölcsességű mesterektől hemzsegett. Amikor Izrael kivonult Egyiptomból, meg kellett kerülnie Edomot, mert az nem engedte át a földjén. Büszke, harcias hegyilakó nép volt, különösen híres a bölcsességéről. Az Úr maga hirdeti ítéletet a népek között Edom ellen. Isten ítélete. Az Úr ítélete nem azonos

az emberek ítéletével, vagy a saját magunkról alkotott véleménnyel s előbb-utóbb az Úr ítélete érvényesül. Isten ítélete igazságos, nem maga felé hajló szentként ítél az Isten, hanem pártatlan. Teljesen a szemébe mondja a lényeges bűnöket. Edom bűne elsősorban nem másokkal szemben elkövetett kegyetlenség, vagy jogtiprás volt, hanem a kevélység és a belőle fakadó gőgös és hamis biztonságérzés. Ennek a csillagokig törő kevélységnek lényege, az önerőben bízva függetlennek lenni mindenkitől és mindenki ítéletétől, még Istenétől is. Edom hegyvidékének egyes csúcsai elérték az 1900 m magasságot is és ez az ókori szemlélet szerint már közel volt a csillagokhoz. Erősségeik között Szela, a későbbi Petra vörös sziklába vágott városa szinte bevehetetlen volt. A sziklaerősségeikbe vetett bizalom az edomiakat gőgössé tette. Szikláik között gyakran fészkeltek sasok s amint a sasfészek rendszerint megközelíthetetlen, úgy érezték magukat a hegylakók is. Az Úr ereje azonban a sziklába vágott búvóhelynél is erősebb. Az Úr minden népet le tud vonni a síkra, a vereség színhelyére. Az emberi gőg a csillagokig hághat, de nem az Úr hatalmán túl. Mert aki magát felmagasztalja, megaláztatik. Az Úr hatalma erősebb a népek erejénél is. Amely nép felfuvalkodik, az az Úr ítélete alá kerül. Amely magát nagyvá teszi, azt az Úr kicsinnyé teheti. Nem az erő a bűn és nem a nagyság, hanem a kevélység, az égre törő elbizakodottság, az „olyanok lesztek, mint az Isten” örök kísértése. Hidd el, drága testvérem, minden csillag válhat hullócsillaggá. Hidd el, drága testvérem, hogy nincs bevehetetlen ember. Nem lehet és nem tudsz egész életedben erődként élni. Gyakran a Krisztusi embernek is ez a legnagyobb átka. Nem tudjuk kimondani Pál apostollal: *„Nem mintha már elértem volna mindezt, vagy már célnál volnék, de igyekszem, hogy meg is ragadjam, mert engem is megragadott a Krisztus Jézus (Fil 3,12).”* Mi mindent, ami eszköz az életünkben, célnak tekintünk. Cél a boldog házasság, cél a karácsonyi harmónia megteremtése, cél a bejgli elkészítése, cél a külső erő biztosítása. Párnázott fotelunk kényelme a cél, pedig az Isten egyáltalán nem ezt kínálja nekünk. Egyetlen célja van az életünkkel: „Beismerni, hogy vétkeztünk.”

Nem vagyunk erősek, nincs mire büszkének lennie az embernek. Semmit sem ért el önerőből, semmit sem tett le az asztalra. A karácsonyi hangulatot megteremtetheti, de élete és minden cselekedete ítélet alatt áll. Ítélet alatt áll mindenki, aki nem tudja beismerni, hogy nem nagy, hanem kicsi, hogy nem tiszta, hanem bűnös. Nem vagyok biztonságban, nincs magánéletem, nincs nyugalmam, nincs valódi értékem, elvesztem. Miért nem tudjuk feltenni ezeket az általános frázisokat a mi lelkünkkel kapcsolatban is. Miért kell mindig a testet ajnározni? Miért kell a külsőkre építeni? Miért nem tudunk úgy leülni szeretteinkkel beszélgetni, hogy ne lenne mögötte hátsó szándék? Edom pusztulása súlyosabb lesz, mintha természeti csapás érné, Isten ítéletének ereje nagyobb, mint az emberi erőszaké. Mert ha az éjszakai tolvajlás vagy rablás váratlanul éri is az álmában meglepett és gyanútlan embert, a fosztogatók annyit visznek el, amennyit elbírnak és csak marad elrejtve valami, mint ahogy a szőlőszedők után is marad valami kevés mezegetni való. De az Úr ítélete Edom legrejtettebb kincseit is eléri és elveszi. Ha Edom fosztogatta Izráelt, maga a teljes kifosztást fogja elszenvedni. Teljesen kifosztott emberek vagyunk mi is. Olyan sok mindentől megfosztjuk magunkat. A legrejtettebb kincseinket is megítéli az Isten. Miért fosztjuk meg magunkat mindentől és mindenkitől? Istennek nem kellene bennünket megítélnie. De a mi életünk erre sarkalja az Urat. Nem tudunk azok lenni, akikre Isten számíthat? Te számíthatsz Istenre, de vajon Isten számíthat Rád mindenben és mindenkor? Barátod az Úr? Testvéred az Úr Jézus? Kebelbarátod Krisztus? Nem fosztott meg magad az Úr szeretetétől és békességétől? Nem vagy olyan, aki zsarolsz a szeretettel, a pénzzel és a nyugalommal? Nem tartozol azok közé, akik művileg fenntartják a családi békét, belülről minden rothad, kívülről pedig a legszebb gerlepár közé tartozol a feleségeddel? Megfosztjuk magunkat mindentől. Megítél érte bennünket az Úr. Megraboljuk egymást és Istent. Legszebb karácsonyi dallamok zsonganak a fülünkben, elkészül minden, de eközben belül kavarnak a mindenféle

érzések. Ahogyan a próféta mondja: Békesség, békesség, és nincsen békesség. Isten az elrejtett kincseket is feltárja. Feltárja mindazokat a dolgokat, amiket nem szeretnénk. Kincsek, amelyeket magadban hordozol. Meg nem értett gyermek, feleség, férj, munkatárs és ellenség. Elrejtett indulatok, érzések, kifogások, szavatkozások, amikről az Isten tud, és megfizet neked, akár áldásával, akár átkával. Mivé válnak benned és bennem ezek a titkolt, elrejtett kincseid? Ezek a kincsek értéktelenné tesznek. Olyanok, mint az eurónk. Egyik nap még van, és törődünk vele, a másikkal már kifolyt a kezünk között és hiába kutatjuk, nem tudjuk, hogy hová tűnt. Ma elmondhatod ezeket az elrejtett, magadba fojtott dolgokat Istennek. Szembe kell nézned Istennel, önvizsgálatot kell tartanod. Mit tettél, vagy épp mit nem tettél meg? Gondolat, szó, cselekedet és mulasztás. Mi az, amiben vétettél? Magadban hordod és naponként vétkezel. Isten csak így tud Edómnak és Jákóbnak is nyugalmat adni. Így válik az ítélet kegyelemmé. Mert minden emberi biztonság is az ítélet eszközévé válik. Amikor úgy érzed, hogy körbe raktad magad vélt igazságaiddal, akkor borul össze minden, mint egy kártyavár. Edom szorult helyzetében csalódott szövetséges társaiban is. Azok fogják elűzni még lakóhelye határain túl is, akikben legjobban bízott. Megszegik a szerződést és megtörik a békét, mihelyt van előnyösebb a számukra. A békét arra használják fel, hogy tervet készítsenek és összeesküvést szőjenek ellene. A cinkosok előbb-utóbb szembe kerülnek egymással. Ez az ember. Cinkos, bűnrészes. De nem ilyen az Úr. Áldott, aki az Úr nevében jön, mondja a zsoltáros. Jézus nem úgy jön, hogy néma társad, érzéketlen kérdeződ, megriadt és elfutó testvér akar lenni. Jézus Krisztus hű orvos, áldott barát és kezesed akar lenni. Neked semmit kell tenned. Ő tesz mindent. Neked nem kell hozzá az aláírásod, mert Ő mindent rendez. Kevés hozzá a pénzed, mert Ő mindent vérével pecsétel el. Kell neked ez a biztonságot nyújtó Krisztus? Szükséged van ilyen társra? Edom és Te is sokszor mondd: Egyiptom szövetségesem, Asszíria, Babilon társam a bajban, de vajon a tiéd Krisztus? Góg vagy alázat? Erőtéljes dicsekedés

vagy meghajlás? Ő nem kér semmit a szerződésében. Bűneidet maga vitte fel a keresztfára, neked nem kellett semmit sem tenned érte. Nem fog hátra szúrni ma sem, és holnap sem. Nem fog elítélni szelíd szeme, de a bűnt eléd tárja. Megbocsátja, és mert hű és igaz Ő, Aki úgy közeleg, mint egy Erős Isten, Csodálatos Tanácsos, Örökkévaló Atya és Békesség Fejedelme. (ld. Ézs 9,6) Tetemes bűnlajstrom van az életedben? Akkor jöjj, Krisztus vár és várd és óhajts Krisztus megbocsátó kegyelmét, mert az Úr látomása mindenki életében beteljesül. Isten kész megbocsátani és szeretni. Kész elfogadni az idegent. Kész elfogadni a pogányt. Újkori pogányok jöjjetek, és mondjátok minden hívő keresztyénnel: „Titkolt és valós bűneimet, bocsásd meg Uram.” Ámen.

Utóima: „Szánakozom a sokaságon, mert már három napja velem vannak, és nincs mit enniük; éhesen pedig nem akarom őket elbocsátani, nehogy kidőljenek az úton (Mt 15,32).“

„Bolyongok, mint az eltévedt juh. Keresd meg szolgálodat, hiszen nem feledkeztem meg parancsolataidról (Zsolt 119,176).“

„Én legeltetem juhaimat, és én keresek nekik pihenőhelyet – így szól az én Uram, az Úr (Ez 34,15).“

„Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségeinken, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett mindenben, de nem vétkezett (Zsid 4,15).“

„Ne félj, te kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot (Lk 12,32)!“

„Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet (Lk 19,10).“

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok: Mi Atyánk...

Adakozás: „Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását (Zsolt 50,23).“

Áldás: „Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel! Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne (IIKor 5, 20-21).“ Ámen.

Záró ének: 465. dicséret: „Szelíd szemed, Úr Jézus....“